



Lovforslag nr. L 14

Folketinget 2011-12

Fremsat den 10. november 2011 af miljøministeren (Ida Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Betaling af kommunernes indsamling af bærbare batterier og akkumulatorer samt krav om ejerskab til nye anlæg til deponering af havbundsmaterialer)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 u, stk. 2, ændres »2,70 kr.« til: »6,00 kr.«

2. I § 50, stk. 1, indsættes efter »offentlige myndigheder.«:
»Det gælder dog ikke anlæg for deponering af havbundsmaterialer.«.

3. I § 50, stk. 2, udgår »dog«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 266, side 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse på to områder, som begge vedrører affald.

1.1. Batterier

Formålet med lovforslaget er for det første at forhøje den betalingsssats, der opkræves hos producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer, til betaling af kommunernes indsamling heraf.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (herefter benævnt batteridirektivet) pålægger medlemsstaterne at sikre passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, og producenter og importører pålægges at finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af indsamlede batterier og akkumulatorer.

Reglerne om producentansvar for batterier og akkumulatorer er bl.a. gennemført ved lov nr. 1757 af 22. december 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse. Det følger af lovens § 9 u, stk. 2, at der skal opkræves et beløb på 2,70 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer hos producenterne med henblik på at finansiere ordningen. Det har nu vist sig, at betalingen er blevet fastsat for lavt i forhold til at dække kommunernes omkostninger både bagudrettet og fremadrettet.

Det foreslås derfor, at betalingsssatsen forhøjes til 6,00 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatorer, så indtægter og omkostninger kommer til at balancere over en 4-årig periode. Det foreslås desuden, at lovændringen træder i kraft den 1. januar 2012, idet den nye betalingsssats skal gælde for 2012.

1.2. Havbundsmaterialer

For at sikre trafikken ind og ud af danske havne er det nødvendigt løbende at oprense og udvide havnenes bassiner og sejlrender. Havbundsmateriale, som opgraves, skal deponeres på anlæg for deponering af havbundsmaterialer. En række havne og lystbådehavne har i dag ikke etableret sådanne anlæg og er derfor afhængige af at kunne deponere det pågældende materiale på andre havnes anlæg.

Havne uden deponeringsanlæg har ifølge gældende ret ikke mulighed for at vælge det nærmest beliggende deponeringsanlæg, hvis det pågældende anlæg er privatejet og etableret efter lovens ikrafttræden. I dag er en række danske havne organiseret i selskabsform (f.eks. som et aktieselskab), der ikke anses for ejet af det offentlige i lovens forstand. Loven indebærer herved, at havbundsmaterialer skal bringes til nærmeste offentligt ejede anlæg, hvilket har store økonomiske konsekvenser i form af anlægs- og transportudgifter.

På denne baggrund foreslås § 50, stk. 1, ændret således, at deponeringsanlæg for havbundsmaterialer undtages fra kravet om, at anlæg til deponering af affald skal være ejet af en offentlig myndighed. Dermed vil havne, der etablerer et privatejet anlæg for deponering af havbundsmaterialer, kunne modtage materialer fra andre havne.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Batterier

2.1.1. Gældende ret

Lov om miljøbeskyttelse implementerer batteridirektivet, og lovens § 9 t – 9 y bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producentansvaret, hvorefter producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer er forpligtet til at etablere tilbagetagningsordninger og til at særskilt håndtere de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

Bemyndigelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1186 af 7. december 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (batteribekendtgørelsen). Dette lovforslag medfører ikke behov for at ændre ved denne bekendtgørelse, som fortsat skal være gældende.

2.1.1.1. Batteridirektivet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (herefter benævnt batteridirektivet) retter sig både mod offentlige myndigheder, producenter og importører af batterier og akkumulatorer samt slutbrugerne af batterierne og akkumulatorerne. Batteridirektivet pålægger medlemsstaterne at sikre passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Indsamlingsordningerne skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer et let tilgængeligt sted i disses nærhed og må ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med batterierne og akkumulatorerne. Batteridirektivet fastsætter desuden de grundlæggende principper for et producentansvar, herunder at producenter og importører skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af indsamlede batterier og akkumulatorer. Det følger særligt af batteridirektivets artikel 16, stk. 1, litra a, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer.

2.1.1.2. Lov om miljøbeskyttelse

Reglerne om producentansvar for batterier og akkumulatorer er gennemført ved lov nr. 1757 af 22. december 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse samt tilhørende bekendtgørelse nr. 1186 af 7. december 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer (herefter benævnt batteribekendtgørelsen).

Lov om miljøbeskyttelse har siden 2009 pålagt producenter og importører at finansiere kommunernes omkostninger til en borgernær indsamlingsordning for udtjente bærbare batterier og akkumulatører, jf. lovens § 9 u, stk. 2.

Det fremgår således af lov om miljøbeskyttelse § 9 u, stk. 2, at producenterne og importørerne opkræves et beløb på 2,70 kr. pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatører til finansiering af indsamlingen, og at beløbet årligt pris- og lønreguleres.

Staten opkræver betalingen og overfører det via bloktilskuddet til kommunerne, som i 2009 fik udbetalt 9 mio. kr. til indsamlingen af udtjente bærbare batterier og akkumulatører.

Det følger af bemærkninger til lov nr. 509 af 17. juni 2008, at beløbet blev fastsat på baggrund af de skønnede forventede markedsførte mængder og skønnede forventede kommunale udgifter til indsamling. Det blev tilkendegivet i forbindelse med forhandlingerne af lovforslaget, som resulterede i lov nr. 509 af 17. juni 2008, at betalingssatsen ville blive justeret, hvis en evaluering viste, at indtægter og udgifter ikke balancerer.

På grundlag af indberetninger fra kommunerne har det nu vist sig, at betalingen er blevet fastsat for lavt i forhold til at dække kommunernes omkostninger både bagudrettet og fremadrettet. I 2009 var der et underskud på 6,8 mio. kr., og på baggrund af de modtagne indberetninger for 2010 ser kommunernes omkostninger ikke ud til at ændre sig væsentligt i forhold til niveauet for 2009.

2.1.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at betalingssatsen i den gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 u, stk. 2, hæves fra 2,70 kr. til 6,00 kr. pr. markedsførte kg bærbare batterier og akkumulatører.

Betalingsatsens størrelse skal beregnes på baggrund af kommunernes samlede omkostninger til indsamling af bærbare batterier og akkumulatører i 2009 og 2010 samt statens udgifter til administration af ordningen. Miljøstyrelsen har derfor på baggrund af indberetninger fra kommunerne om deres afholdte omkostninger i 2009 og 2010 for indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatører opgjort kommunernes samlede omkostninger til indsamling. De årlige omkostninger udgør 15,2 mio. kr. i 2009 og som foreløbige opgørelser 16,1 mio. kr. i 2010 og 15,9 mio. kr. i 2011. Omkostningerne finansieres af staten over bloktilskuddet via Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT).

Betalingen opkræves af SKAT, som i 2009 fik 0,3 mio. kr. til etablering af opkrævningen. Der betales årligt 0,4 mio. til SKAT for opkrævning og administration af betalingen samt kontrol af indberettede mængder. Miljøstyrelsen anvender fra 2010 årligt 0,5 mio. kr. til administration af ordningen i Miljøstyrelsen, herunder til tilsyn med de producenter, der ikke har registreret sig for producentansvaret. Den samlede årlige omkostning vurderes at være i størrelsesordenen mellem 16,2 mio. kr. i 2009, 17 mio. kr. i 2010 og 16,8 mio. kr. i 2011.

Afgørende for betalingssatsen er desuden den gennemsnitlige markedsførte mængde, som for 2009 og 2010 er ca. 3.350 ton pr. år. Ved indberetningens afslutning i februar

2011 var der ca. 120 producenter/importører, som endnu ikke havde indberettet markedsførte mængder for 2010. Det vides ikke, hvor stor mængde bærbare batterier og akkumulatører, de har markedsført. Miljøstyrelsen og SKAT følger op på dette. På den baggrund skønnes den fremtidige markedsførte mængde at være ca. 3.700 ton pr. år.

Det samlede underskud udgjorde i 2009 6,8 mio. kr. Der forventes et tilsvarende underskud i 2010 og 2011. Betalingen fra 2012 skal dække de løbende omkostninger, og ervedover skal der indregnes et beløb til at dække det underskud, der er opstået i løbet af de første tre år. Med en forhøjelse af betalingssatsen fra 2,70 kr. til 6,00 kr. i 2012, der pris- og lønreguleres som hidtil, forventes underskuddet at være nedbragt over en 4-årig periode og ordningen dermed at være i balance i 2015.

Miljøstyrelsen vil følge den årlige balance. Når underskuddet er nedbragt, vil regeringen foreslå en ny betalings-satsregulering, således at der sikres balance mellem indtægter og omkostninger. Det vurderes på baggrund af usikkerheder omkring indtægtsgrundlaget, herunder de markedsførte mængder, samt udgiftsgrundlaget, herunder de fremadrettede omkostninger til kommunernes indsamling, ikke at være muligt at fastsætte en fremtidig betalings-sats på nuværende tidspunkt. Der er en forventning om, at betalingssatsen vil skulle nedsættes som følge af, at underskuddet i kommunerne er finansieret, og eventuelt som følge af, at udgifterne reelt er faldet som følge af implementering af gode praksisser i kommunerne.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2012. Såfremt ikrafttræden sker på et senere tidspunkt, således at betalingssatsen for batterier ikke forhøjes med virkning fra den 1. januar 2012, vil det betyde, at forhøjelse af betalingssatsen først vil gælde fra 1. januar 2013. Ved udskydelse vil der gå længere tid, før ordningen er i balance, eller det vil betyde, at betalingssatsen skal være højere for at blive udlignet inden 2015.

2.2. Havbundsmaterialer

2.2.1. Gældende ret

Det følger af § 50, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse, at nye anlæg for deponering af affald kun må ejes af offentlige myndigheder. Bestemmelsen blev fremsat som § 49 i det oprindelige forslag til lov om miljøbeskyttelse, som blev til § 50 i den vedtagne lov (nr. L 358 af 6. juni 1991).

Ved nye anlæg for deponering af affald forstås anlæg, som etableres efter lovens ikrafttræden den 1. januar 1992. Det betyder, at et anlæg ikke blot skal være ejet af en offentlig myndighed på etableringstidspunktet, men skal være det i hele anlæggets levetid.

Anlæg, som ikke er ejet af offentlige myndigheder, omfatter anlæg, som er organiseret i selskabsform (fx som aktieselskaber). Sådanne anlæg betragtes ikke som værende ejet af offentlige myndigheder, uanset om selskabet er helt eller delvist ejet af en eller flere kommuner i fællesskab.

Af bemærkningerne til § 50 (LFF 1991-01-23, L 74) fremgår, at indførelsen af bestemmelsen er begrundet i ønsket om en miljømæssig forsvarlig indretning og drift af an-

læg for deponering af affald, idet man også lægger til grund, at anlæggene fortsat kan indebære en potentiel forurenings-trussel, efter at deponeringen er ophørt. Det fremgår videre, at fortsat kontrol med anlægget for deponering af affald og gennemførelse af eventuelle afværgeforanstaltninger kun kan sikres, hvis en offentlig myndighed er ansvarlig for driften af anlægget.

Der blev dog allerede i forbindelse med vedtagelsen af hovedreglen i § 50, stk. 1. etableret to modifikationer til hovedreglen. For det første indeholder lovens § 50, stk. 2, en bemyndigelse til miljøministeren til ved generelle regler at pålægge virksomheder at etablere egne anlæg for deponering af specielle affaldstyper fra virksomheden selv. Der er indtil videre ikke udstedt regler i medfør af denne bestemmelse. For det andet indeholder lovens § 50, stk. 3, 1. pkt., der kom ind under udvalgsbehandlingen af L 74, en adgang til, at godkendelsesmyndigheden meddeler en virksomhed dispensation fra bestemmelsen i stk. 1.

Begge bestemmelser tager sigte på deponering af specielle affaldstyper fra virksomheden selv. I bemærkningerne til disse bestemmelser er det endvidere anført, at de er tænkt anvendt i tilfælde, hvor det vil være uhensigtsmæssigt at deponere en affaldstype sammen med andet affald på et allerede eksisterende anlæg for deponering af affald, eksempelvis af miljømæssige grunde (fx på baggrund af affaldets særlige karakter), eller fordi en affaldstype fra en virksomhed forekommer i større mængde. Af bemærkningerne fremgår, at der blandt andet er tænkt på deponering af flyveaske og restprodukter fra kraftværker.

Dispensationsadgangen i stk. 3, 1. pkt., er herudover blevet udvidet ved en lovændring i 2001 (lov nr. 478 af 7. juni 2001), der særligt omhandler deponering af restprodukter fra forbrænding på anlæg, der producerer elektricitet eller varme.

Herved giver de gældende regler i § 50, stk. 2 og 3, ikke mulighed for, at et privat anlæg kan modtage havbundsmaterialer fra andre havne (medmindre det modtagende anlæg for deponering af havbundsmaterialer er etableret før 1. januar 1992).

2.2.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at undtage anlæg til deponering af havbundsmaterialer, der er etableret efter 1. januar 1992, fra kravet i

den gældende lovs § 50, stk. 1, om at anlæg til deponering af affald skal være offentligt ejede.

Følgen af den foreslåede ændring vil være, at privatejede anlæg til deponering af havbundsmaterialer, herunder anlæg drevet af privatejede havne, som er etableret fra og med den gældende lovs ikrafttræden (1. januar 1992), også vil kunne modtage nævnte materiale.

Der foreslås en generel undtagelse fra kravet i § 50, stk. 1, og ikke en udvidelse af dispensationsadgangen i § 50, stk. 3. En sådan undtagelse vil spare anlæg for deponering af havbundsmaterialer for administration forbundet med godkendelsesmyndighedens meddelelse af dispensation i henhold til § 50, stk. 3. Det vurderes, at der kun er en meget lille miljømæssig risiko forbundet med anlæg for deponering af havbundsmaterialer.

Der foreslås endvidere en ændring af § 50, stk. 2, således at ordet "dog" udgår. Miljøministeren vil fortsat kunne fastsætte regler om, at en virksomhed skal etablere anlæg, der er bestemt til deponering af havbundsmaterialer fra virksomheden selv, da det ikke kan udelukkes, at der kan opstå et behov herfor.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Batterier

Kommunerne har siden 2009 været underdækket i forhold til at få dækket omkostningerne til indsamling af bærbare batterier og akkumulatører fra husholdningerne. Ændringen af betalingssatsen vil medføre, at indtægterne fremadrettet kan kompensere kommunernes samlede omkostninger til indsamling.

Kommunernes omkostninger udgør 15,2 mio. kr. i 2009 og som foreløbige opgørelser 16,1 mio. kr. i 2010 og 15,9 mio. kr. i 2011. Omkostningerne finansieres af staten over bloktilskuddet via Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT). Betalingen opkræves af SKAT, som årligt modtager 0,4 mio. kr. for opkrævning og administration af betalingen samt kontrol af indberettede markedsførte mængder. I 2009 fik SKAT yderligere 0,3 mio. kr. til systemudvikling. Miljøstyrelsen får fra 2010 0,5 mio. kr. årligt til administration af ordningen. Beløbene fremgår af tabel 1.

Tabel 1: Foreløbige resultater og prognose for 2011

	2009	2010	2011
Mængde batterier, ton	3.600	3.062*	3.700**
Betalingsats, kr.	2,7	2,8	2,8
Indtægt, mio. kr.	9,4	8,5*	10,5
Omkostninger i alt, mio. kr.	16,2	17,0***	16,8***
Kommunernes omkostninger, mio. kr.	15,2	16,1***	15,9***
SKATs omkostninger, mio. kr.	0,7	0,4	0,4
Miljøministeriets omkostninger, mio. kr.	0,3	0,5	0,5
Resultat for året, mio. kr.	-6,8	-8,5	-6,3
Kumuleret resultat, mio. kr.	-6,8	-15,3	-21,6

* Foreløbigt tal, ** Skøn, se nedenfor, *** Årets forbrug pris- og lønreguleret efter aftale med Kommunernes Landsforening. Der vil ske efterregulering på baggrund af faktiske samlede omkostninger.

Tabel 2 viser virkningen af en højere betalingssats, der i perioden 2012-2015 dækker det akkumulerede underskud.

Tabel 2: Effekt af hævet betalingssats fra 2012 og frem mod 2015

	2011	2012	2013	2014	2015
Mængde batterier, ton	3.700**	3.700**	3.700**	3.700**	3700**
Betalingssats, kr.	2,8	6,0	6,1****	6,2****	6,3****
Indtægt, mio. kr.	10,5	22,2	22,6	22,9	23,3
Omkostninger i alt, mio. kr.	16,8****	17,1****	17,4****	17,7****	18,0****
Resultat for året, mio. kr.	-6,3	5,1	5,2	5,2	5,3
Kumuleret resultat, mio. kr.	-21,6	-16,5	-11,3	-6,1	-0,8

** Skøn *** Årets forbrug pris- og lønreguleret efter aftale med Kommunernes Landsforening. Der vil ske efterregulering på baggrund af faktiske samlede omkostninger **** Pris- og lønregulering skønnet til 2 %.

For staten vil betalingssatsændringen medføre, at statens udgifter til compensation af kommunernes indsamling og til administrationen af ordningen samt indtægter fra producenter og importørernes betaling kan bringes i balance over en 4-årig periode.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

3.2. Havbundsmaterialer

Lovforslaget skønnes at medføre en økonomisk besparelse i form af færre transportudgifter for de eksisterende offentligt ejede havne og lystbådehavne, som ikke selv har etableret et anlæg for deponering af havbundsmaterialer, og som nu fremover får mulighed for at deponere materialerne på et nærliggende anlæg for deponering af havbundsmaterialer.

Da der stort set ikke eksisterer statsligt ejede mindre havne og lystbådehavne, som har etableret egne anlæg for deponering af havbundsmaterialer, vil besparelsen hovedsageligt vedrøre de kommunalt ejede mindre havne og lystbådehavne. Det skønnes, at den samlede besparelse i transportudgifter vil udgøre 2,25-5 mio. kr.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomisk betydning for regionerne, fordi disse ikke ejer mindre havne og lystbådehavne.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

4.1. Batterier

Betalingen af kommunernes indsamling finansieres af producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører. For producenter og importører vil ændringen af betalingssatsen medføre en højere betaling pr. markedsført kg bærbare batterier og akkumulatører til den kommunale indsamling. Det forventes, at producenter og importører overvælter denne meromkostning på forbrugerne via varernes pris.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.2. Havbundsmaterialer

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdig økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

6.1. Batterier

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6.2. Havbundsmaterialer

De miljømæssige hensyn, der ligger bag bestemmelsen om, at nye anlæg for deponering af affald skal være ejet af offentlige myndigheder, vil fortsat være tilgodeset, selv om bestemmelsen i § 50, stk. 1, ændres som foreslået.

Det vurderes således, at der er en meget lille miljømæssig risiko forbundet med anlæg for deponering af havbundsmaterialer. Derudover er efterbehandlingsperioden kort, så størstedelen af anlæggene kan overgå til passiv tilstand umiddelbart efter nedlukning eller kort tid derefter. Modsat vil traditionelle deponeringsanlæg ofte først overgå til passiv tilstand langt senere.

Havbundsmaterialer adskiller sig fra andre affaldstyper ved at være ensartet i konsistens og i indholdet af miljøfremmede stoffer. Dette gør sig gældende, uanset hvorfra i landet havbundsmaterialerne stammer. Deponeringen af materialerne foregår typisk kystnært og kan tillades at ske ved naturlig udvaskning gennem dæmninger og anlæggets bund, hvilket er langt mindre restriktive miljøkrav end de krav til membran- og perkolatopsamlingssystem, der stilles til traditionelle deponeringsanlæg. Det er dog, ifølge bekendtgørelse om deponeringsanlæg, en forudsætning for at kunne tillade deponering af havbundsmaterialer med reducerede miljøkrav, at der er gennemført en miljøkonsekvensvurdering, som godtgør, at forureningsbelastningen fra et anlæg er acceptabel i vandområdet.

Den foreslåede ændring i § 50, stk. 1, medfører ingen ændring i de krav, som et anlæg for deponering af havbundsmaterialer i øvrigt skal leve op til. Et anlæg for deponering af havbundsmaterialer vil således, uanset ejerskab, kun kunne modtage materialer, hvis modtagelsen er i overensstemmelse med anlæggets miljøgodkendelse efter reglerne i kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse og bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed. Anlægget skal tillige fortsat leve op til de krav, som gælder til indretning, affaldsmodtagelse og uddannelse af de ansatte på anlægget. Disse krav udspringer af EU's deponeringsdirektiv (Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald) med tilhørende rådsbeslutning (Rådets beslutning nr. 2003/33/EF af 19. december 2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF), som er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse om deponeringsanlæg og bekendtgørelse om uddannelse af driftsledere og personale, beskæftiget på deponeringsanlæg.

I tilfælde af, at der opstår en forurening fra anlægget, fx ved pludselig brud på dæmningen, må det endvidere antages, at skaden er betydeligt mindre omfattende, end hvis udslippet sker fra et traditionelt anlæg for deponering af affald. Eksempelvis vil det være lettere, hurtigere og mindre om-

kostningskrævende at udbedre et brud på en dæmning end at stoppe en eventuel lækage fra et traditionelt anlæg med membran- og perkolatopsamlingssystem.

7. Forholdet til EU-retten

7.1. Batterier

Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, nærmere artikel 16, stk. 1, litra a.

7.2. Havbundsmaterialer

Lovforslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatsamfundet, affald danmark, Akademiet for de tekniske videnskaber, Anvendt Kommunal Forskning, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Batteriforeningen, Danmarks Miljøundersøgelser, Danske Havne, Danske Advokater, CONCITO, Copenhagen Resource Institute, Coop Danmark, Dakofa, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk ProducentansvarSystem (DPA System), Dansk Solvarmeforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Regioner, DANVA, De Samvirkende Købmænd, Det økologiske råd, DONG Energy, elretur, EnviNa, ERP Denmark, Fagligt Fælles Forbund (3F), Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring og Pension, Forsvarets Bygnings- og Etablisementstjeneste, Friluftsrådet, Genvindingsindustrien, GEUS, Godkendt Teknologisk Service (GTS), Greenpeace, Hedeselskabet, Håndværksrådet, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Kommunernes Landsforening, Kommunekemi A/S, Kystdirektoratet, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark, Lyskildebranchens WEEE Forening, Lægeforeningen, Miljøbevægelsen NOAH, RenoSam, Rigsrevisionen, Skov & Landskab og WWF Verdensnaturfonden.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	<p><i>Batterier</i></p> <p>Balance mellem indtægter og udgifter for staten og grundlag for at kommunernes indtægter bringes i balance.</p> <p><i>Havbundsmaterialer</i></p> <p>Økonomisk besparelse i form af mindre transportudgifter for visse kommunale havne på 2,25-5 mio. kr.</p>	<p><i>Batterier</i></p> <p>Kommunerne har udgifter årligt til indsamlingsordning, administration heraf m.v. Udgifterne finansieres gennem en betalingsordning for producenter og importører. Der er tale om en omkostningsdækning over 4 år.</p>

	Ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser for staten, og ingen økonomiske konsekvenser for regionerne. Ingen administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner.	<i>Havbundsmaterialer</i> Ingen.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	<i>Batterier</i> Ingen. <i>Havbundsmaterialer</i> Ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet og ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.	<i>Batterier</i> Økonomiske konsekvenser for producenterne og importørerne på 11-12 mio. kr. årligt. Det forventes, at meromkostningen overvælttes på forbrugerne via varenes pris. Ingen administrative byrder. <i>Havbundsmaterialer</i> Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<i>Batterier</i> Lovforslaget gennemfører dele af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører, nærmere artikel 16, stk. 1, litra a. Lovforslaget indeholder ikke yderligere EU-retlige aspekter. <i>Havbundsmaterialer</i> Lovforslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om miljøbeskyttelse § 9 u, stk. 2, stiller krav om, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatører samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Det følger endvidere af bestemmelsen, at udgiften udgør 2,70 kr. pr. markedsførte kg bærbare batterier og akkumulatører. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte betalingssats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste ørebeløb.

Bestemmelsen implementerer batteridirektivets artikel 16, stk. 1, litra a, som foreskriver, at producenter, importører eller tredjemænd, der handler på deres vegne, skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatører.

Det foreslås at forhøje betalingssatsen fra 2,70 kr. til 6,00 kr. pr. markedsførte kg bærbare batterier og akkumulatører, og det foreslås, at beløbet som hidtil pris- og lønreguleres opad årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte betalingssats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb. Betalingssatsen udgør med den årlige pris- og lønregulering 2,84 kr. pr. kg i 2011.

Hermed vil den foreslåede betalingssats nå et niveau, hvor fuld omkostningsdækning over en 4-årig periode kan opnås. Betalingen fra 2012 skal dække de løbende omkostninger, og derudover skal der indregnes et beløb til at dække det underskud, der er opstået i løbet af ordningens første tre år. Med en betalingssats på 6,00 kr. pr. markedsførte kg batterier og akkumulatører i 2012, der årligt pris og lønreguleres som hidtil, vurderes ordningen at være i balance i 2015.

Til nr. 2

Der foreslås en ændring i § 50, stk. 1, hvorefter anlæg til deponering af havbundsmaterialer undtages fra kravet om, at nye anlæg til deponering af affald skal være ejet af offentlige myndigheder. Det vil indebære, at privatejede anlæg til deponering af havbundsmateriale, herunder anlæg drevet af privatejede havne, som er etableret fra og med den gældende lovs ikrafttræden (1. januar 1992), vil kunne modtage havbundsmaterialer til deponering.

Privatejede anlæg omfatter anlæg, som er organiseret i selskabsform (fx som aktieselskaber). Sådanne anlæg betragtes ikke som værende ejet af offentlige myndigheder, uanset om selskabet er helt eller delvist ejet af en eller flere kommuner i fællesskab.

Ved nye anlæg for deponering af affald forstås anlæg, som etableres efter lovens ikrafttræden den 1.

januar 1992, og et anlæg for deponering af havbundsmaterialer omfatter deponeringsanlæg, som defineret i bekendtgørelse om deponeringsanlæg, hvor der alene deponeres havbundsmaterialer (spulefelter etc.). Ved havbundsmaterialer forstås havbundsmaterialer, som defineret i bekendtgørelse om deponeringsanlæg.

Den foreslåede ændring i § 50, stk. 1, medfører ingen ændring i de krav, som et anlæg for deponering af havbundsmaterialer i øvrigt skal leve op til. Et anlæg for deponering af havbundsmaterialer vil således, uanset ejerskab, kun kunne modtage materialer, hvis modtagelsen er i overensstemmelse med anlæggets miljøgodkendelse efter reglerne i kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse og bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed, ligesom anlægget fortsat skal leve op til de krav, som gælder til indretning, affaldsmodtagelse og uddannelse af de ansatte på anlægget. Disse krav udspringer af EU's deponeringsdirektiv (Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald) med tilhørende rådsbeslutning (Rådets beslutning nr. 2003/33/EF af 19. december 2002 om opstilling af kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg i henhold til artikel 16 og bilag II i direktiv 1999/31/EF), som er gen-

nemført i dansk ret ved bekendtgørelse om deponeringsanlæg og bekendtgørelse om uddannelse af driftsledere og personale, beskæftiget på deponeringsanlæg.

Til nr. 3

Der foreslås endvidere en ændring af § 50, stk. 2, hvorved ordet ”dog” udgår. Miljøministeren kan som hidtil fastsætte regler om, at en virksomhed skal etablere anlæg, der er bestemt til deponering af havbundsmaterialer. Der er i dag ikke udstedt regler i medfør af denne bestemmelse, men det kan ikke udelukkes, at der kan opstå et behov herfor.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2012.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 484 af 11. maj 2010 og lov nr. 653 af 15. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 u, stk. 2, ændres »2,70 kr.« til: »6,00 kr.«

§ 9 u.

Stk. 1.

Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer skal finansiere den kommunale indsamling af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer samt udgifter i forbindelse med opkrævning og udbetaling af betalingen, herunder etablering af systemer, vedligeholdelse, drift og administration af opkrævning og udbetaling. Udgiften udgør 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele ørebeløb.

§ 50.

Nye anlæg for deponering af affald må kun ejes af offentlige myndigheder.

Stk. 2. Miljøministeren kan dog fastsætte regler om, at virksomheder skal etablere anlæg, der er bestemt til deponering af specielle affaldstyper.

Stk. 3.

2. I § 50, stk. 1, indsættes efter »offentlige myndigheder«: »Det gælder dog ikke anlæg for deponering af havbundsmaterialer.«.

3. I § 50, stk. 2, udgår »dog«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.